

arbejdsløse, som skal vente i bunden af ventelisten på alle behandlingstyper.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Hr. Graverson og hr. Jespersen er bekymrede for pensionisterne. Jeg håber og tror ikke, at pensionisterne selv er bekymrede, for hvad er det, vi vil? Vi vil jo ikke have dem til at vente. Vi vil have, at de skal frem i køen, og netop ved at gennemføre disse to forslag vil ventetiden blive, fra den nye regering tiltræder, til forslagene er gennemført, så det er en overskuelig ventetid.

Så var der det med kapaciteten. Jamen hr. Jespersen glemmer jo, at vi får en bro til Sverige. Det bliver hurtigere at køre til Sverige og blive behandlet derovre, og der er masser af pladser i udlandet, så det er kun et spørgsmål om at komme i gang og få det betalt.

Så er hr. Bruno Jerup meget bekymret for, at vi er asociale osv., og nu bliver der ekstra afstand mellem A- og B-holdet. Vi vil altså bare have alle over på A-holdet, for pengene er der, men de bliver bare brugt til noget forkert i øjeblikket, nemlig til at folk skal gå på sygedagpenge, til at de skal miste deres arbejde, og til at de skal gå og pines, fordi de ikke kan blive behandlet. Jeg glæder mig umådelig til, at det her bliver gennemført.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne til B 5, hr. Jan Køpke Christensen.

Jan Køpke Christensen (FP):

Vi så igen her i dag, at de, der kalder sig socialt ansvarlige her i Tinget, nemlig regeringspartierne, CD og også Det Radikale Venstre, sammen med SF og Enhedslisten ikke ønsker at støtte det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet og heller ikke forslaget fra V og K desværre.

Nu sagde hr. Bruno Jerup, at det ikke var første gang, Fremskridtspartiet har fremsat det her, men det er det faktisk, og det burde hr. Jerup måske også kunne læse i bemærkningerne. Men når vi kommer med forslaget fra Fremskridtspartiets side, skyldes det, at vi kan se ude i kommunerne, at den ene kommune efter den anden melder sig på banen og gerne vil indlægge deres borgere på private klinikker og hospitaler eller hos speciallæger, men det har lovgivningen endnu ikke gjort muligt.

Og det nærmeste tilfælde, jeg kender, er fra min egen kommune, hvor Fremskridtspartiets byrådsgruppe fremsatte det her forslag, og hvor faktisk hele byrådet bortset fra SF var indstillet på at gennemføre det. Men så blev det lagt over i socialudvalget og socialforvaltningen osv., og dér fandt man så ud af, at der også kørte en sag i Holmegård Kommune, og så ville man lige afvente udfaldet af denne sag først. Men princippet i, at kommunen skulle have lov til at indlægge kommunens borgere som patienter på et privathospital, sagde man altså ja til. Det var den principielle holdning hele vejen rundt bortset fra SF.

Og det vil sige, at det altså ikke kun er den kommune, som jeg tilhører, Aabenraa Kommune, men også andre kommuner, der har været interesseret i at benytte sig af det, og det kan man også læse om i vores bemærkninger. Og jeg synes, det er fint, når socialdemokratiske borgmestre, f.eks. i Holmegård Kommune, står frem og siger: Vi gør det, uanset hvad lovgivningen siger, for det drejer sig først og fremmest om at spare de pågældende borgere for store smerter og dernæst om at spare skatteyderne i kommunen for nogle helt vanvittige udgifter til sygedagpenge, som kunne være undgået.

Så taler man meget om kapacitetsproblemerne, men det ligger jo sådan, at et beslutningsforslag er meget overordnet formuleret, og det er da klart, at vi i Fremskridtspartiet meget gerne vil indgå forhandlinger med regeringen om at indføre en regel om, at der naturligvis ikke skal være en opdeling i A- og B-borgere, men at alle, der står på venteliste i en kommune, skal have mulighed for at blive behandlet på et privathospital, alt efter hvor længe de har stået på venteliste.

Men så kan man jo sige, at det altså ikke er de store dagpenge, der bliver sparet, i hvert fald når det drejer sig om pensionister osv., og det er ganske rigtigt; det er helt klart. Men for Fremskridtspartiet har det altså noget med det rent medmenneskelige at gøre, at man naturligvis hjælper borgerne hurtigst muligt.

Og hvis det viser sig, at der ikke er kapacitet nok på privathospitalerne, vil vi gerne udbygge vores forslag på den måde, at der også bliver mulighed for at overføre pengene til udenlandske hospitaler og dermed trække på de ressourcer, der er uden for landets grænser, således at den enkelte kommune kan sige til pensionist Petersen: Hvis du ikke kan indlægges på en